

สาระ: ลูกที่แสนหวาน ลูกควรมีความสนใจอย่างมากในการหารายได้ มีการหารายได้ผ่านการศึกษา

คำถาม: สิ่งใดที่นำมาซึ่งความสุข และจากนั้นก็จะเป็นอุปสรรค เมื่อไม่มีความรู้?

คำตอบ: การมีนิมิตเป็นเรื่องราวของความสุขที่ยิ่งใหญ่ อย่างไรก็ตาม หากลูกไม่มีความรู้ที่ถูกต้องแม่นยำ ลูกจะสับสนมากขึ้น เช่น ถ้าบางคนได้นิมิตของพ่อ เขาเห็นจุด เขาจะเข้าใจอะไรด้วยการเห็นจุดนั้น? เขาจะมีความสับสนมากยิ่งขึ้น เหตุนี้เอง จึงไม่มีคุณประโยชน์ใดในการได้รับนิมิตเมื่อลูกไม่มีความรู้ แม้กระนั้นก็จะมียุโรปสรรคของมายาเพิ่มมากขึ้นในนั้น หลายคนมีความซบเซาซึ่งผิด ๆ จากการได้รับนิมิตเหล่านั้น

เพลง: ฉันได้มา เพื่อปลุกโชคของตัวเอง . . .

โอม ซานติ ลูก ๆ ทางจิตผู้อ่อนหวานที่สุดได้ยินเพลงแล้ว ลูกที่มาใหม่ได้ยินเพลงนั้น และลูกคนเก่าก็ได้ยินเพลงนั้นเช่นกัน กุมารียังได้ยินเพลงนั้นว่า นี่คือ โรงเรียน โขครูแบบใดรูปแบบหนึ่งถูกสร้างขึ้นในโรงเรียน มีโขครูรูปแบบที่นั่น บางคนสร้างโขครูด้วยการกลายเป็นศิษย์แพทย์ และผู้อื่นก็สร้างโขครูของพวกเขาด้วยการกลายเป็นทนายความ โขครูเป็นทั้งเป้าหมายและวัตถุประสงค์ ลูกจะศึกษาอะไรในโรงเรียนอื่น ๆ มากไปกว่าวิธีการที่จะสร้างโขครูของตัวเองเล่า? ที่นี้ ลูกรู้ว่า ลูกได้มาเพื่อสร้างโขครูของลูก ลูกได้มาที่นี่เพื่อประกาศสิทธิ์ในโขครูแห่งอาณาจักรของโลกใหม่ของลูก นี่คือ ราชอาณาจักรสำหรับโลกใหม่ ของพวกเขาเป็นไปเพื่อโลกเก่า พวกเขากลายเป็นศิษย์แพทย์ ทนายความหรือวิศวกร ฯลฯ ของโลกเก่า เหลือเวลาอีกเพียงเล็กน้อยเท่านั้นของโลกเก่าที่จะกลายเป็นเช่นนั้น พวกเขาทั้งหมดจะถูกทำลาย โขครูนั้นเป็นไปสำหรับดินแดนของความตายนี้ นั่นคือ เป็นไปสำหรับชาติเกิดนี้ การศึกษานี้ของลูกเป็นไปสำหรับโลกใหม่ ลูกได้มาที่นี่เพื่อสร้างโขครูของลูกสำหรับโลกใหม่ ลูกจะได้รับโขครูของอาณาจักรในโลกใหม่ ใครกำลังสอนลูก? พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดที่ลูกได้ประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากท่าน เมื่อบางคนได้รับมรดกของการกลายเป็นหมอจากหมอ นั่นคือ มรดกของชาติเกิดนี้ ผู้คนได้รับมรดกหนึ่งจากพ่อของเขาและได้มรดกอีกอย่างหนึ่งจากการศึกษาของพวกเขา จากนั้นเมื่อพวกเขาแก่ชรา พวกเขาจะไปหาครูของพวกเขา พวกเขาต้องการอะไร? พวกเขาพูดว่า: โปรดให้คำสอนแก่เราเพื่อไปสู่ดินแดนแห่งความสงบด้วยเถิด! โปรดให้การหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่แก่เราด้วยเถิด! นำเราออกจากที่นี่ไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ พวกเขาได้รับมรดกจากพ่อของเขา และได้สิ่งหนึ่งจากครูของเขาสำหรับชาติเกิดนี้ แต่พวกเขาไม่ได้รับสิ่งใดจากครู พวกเขาศึกษากับครูและได้รับมรดกเพียงเล็กน้อย พวกเขาจะกลายเป็นครู ครูสอนเย็บผ้า ฯลฯ เพราะว่าพวกเขาต้องการหารายได้ ถึงแม้ว่าพวกเขามีมรดกของพ่อแล้วก็ตาม พวกเขาศึกษาเพื่อที่จะหารายได้ของตนเอง ไม่มีรายได้ใดจากครู ใช้ บางคนศึกษาก็ตะลาล่า เป็นอย่างดีแล้วให้การบรรยายบนพื้นฐานของการศึกษานั้น ทั้งหมดก็เพื่อความสุขชั่วครวเท่านั้น เวลาที่ลูกอยู่ในดินแดนของความตายได้อีกไม่นานนัก โลกเก่าจะต้องถูกทำลาย ลูกเข้าใจว่า ลูกมาที่นี่เพื่อสร้างโขครูของลูกเพื่อโลกใหม่ โลกเก่านี้จะถูกทำลาย ทรัพย์สินสมบัติของลูกและทรัพย์สินสมบัติของพ่อของลูกก็จะถูกเผา ลูกจะไม่เหลือสิ่งใดเลย รายได้ที่จะเป็นของลูกในเวลาสำหรับโลกใหม่ ผู้คนของโลกเก่าไม่สามารถช่วยลูกหารายได้นั้น ชีพบาบา คือ ผู้ที่ทำให้ลูกหารายได้สำหรับโลกใหม่ ลูกมาที่นี่เพื่อสร้างโขครูสำหรับโลกใหม่ให้กับตนเอง พ่อคือ พ่อของลูก ครูของลูกและครูของลูก ท่านมาในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ท่านสอนลูกถึงวิธีที่จะหารายได้สำหรับอนาคต มีเวลาเหลืออยู่เพียงเล็กน้อยมากสำหรับโลกเก่านี้ ผู้คนของโลกไม่เข้าใจสิ่งนี้ พวกเขาถามว่า: โลกใหม่จะมาถึงเมื่อไหร่? หลายคนพูดว่าผู้คนเหล่านั้นเองที่พูดโกหก! พ่อจะพูดว่า: โลกใหม่กำลังได้รับการก่อตั้ง เด็กจะพูดว่าเหล่านั้นคือการพูดโกหก ลูก ๆ เข้าใจว่าผู้เดียวนั้นคือ พ่อ ครู และสัทครูของลูกสำหรับโลกใหม่ พ่อมาเพื่อนำลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข เมื่อบางคนไม่ได้สร้างโขครูของพวกเขา ก็หมายความว่าเขาไม่ได้เข้าใจสิ่งใด ในบ้านเดียวกันนั้น ภรรยาอาจเล่าเรียนการศึกษานี้แต่สามีไม่ได้ศึกษาหรือลูกจะศึกษาการศึกษานี้แต่พ่อแม่ไม่ได้ศึกษา สิ่งนี้เฝ้าแต่เกิดขึ้นตลอดเวลา ในตอนเริ่มต้น มีหลายครอบครัวได้มา อย่างไรก็ตาม เมื่อพายุของมายาเข้ามา ผู้ที่อัครรยใจในการได้ยินความรู้ ผู้ที่ถ่ายทอดสิ่งนี้ให้แก่ผู้อื่น ต่อมาได้จากพ่อไป เป็นที่ชัดเจนว่า ผู้คนเหล่านั้นที่อัครรยใจในความรู้นี้จะไปของพ่อ พวกเขาจะศึกษาสิ่งนี้ และแล้ว มันก็เป็นความมหัศจรรย์ของละคร! พ่อเองพูดว่า: เป็นความมหัศจรรย์ของละครและมายา! นี่คือการประเด็นของละคร สามีและภรรยาหย่าขาดซึ่งกันและกัน และลูกได้หย่าขาดจากพ่อของเขา ไม่ได้เป็นเช่นนั้นที่นี้ ลูกไม่สามารถหย่าขาดจากผู้ใดที่นี่ พ่อได้มาเพื่อทำให้ลูกหารายได้ที่แท้จริง พ่อไม่วางใครไว้ในบ่อ! พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้เดียวที่เต็มไปด้วยความเมตตา พ่อมาและปลดปล่อยลูกจากความทุกข์ ท่านกลายเป็นผู้นำทางและนำลูกกลับไปกับท่านด้วยเช่นกัน ครูทางโลกไม่ได้พูดว่า เขาจะพาลูกกลับไปกับเขา ลูกเคยเห็นหรือได้ยินสิ่งนี้จากครูหรือไม่? ลูกสามารถถามครูเหล่านั้นว่า: ท่านมีสาวกมากมาย! เมื่อท่านจากร่างไป ท่านจะนำสาวกของท่านไปด้วยหรือไม่? ไม่มีใครในหมู่พวกเขาจะพูดว่า เขาจะพาสาวกของเขาไปกับเขา สิ่งนั้นเป็นไปไม่ได้ ไม่มีใครจะพูดว่าเขาสามารถพาทุกคนไปสู่ดินแดนนิพพานหรือดินแดนของการหลุดพ้นได้ แม้กระนั้นก็ไม่มีการถามเช่นนั้นว่า: ท่านจะพาเราไปกับท่านด้วยไหม? ในคัมภีร์ มีคำสอนของพระเจ้ากล่าวไว้ว่า: ฉันจะพาทุกคนกลับไป ทุกคนจะกลับไปเหมือนฝูงแกะ มีมนุษย์เพียงเล็กน้อยในยุคทอง แต่มีมนุษย์มากมายในยุคเหล็ก ดวงวิญญาณจะทิ้งร่างกายของเขา ชำระสะสางบัญญัติกรรมของพวกเขาและกลับบ้าน

อย่างแน่นอนที่พวกเขาจะวิ่งกลับไป ผู้คนมากมายไม่สามารถอยู่ที่นั่นได้ ลูกๆ เข้าใจอย่างชัดเจนมากกว่า เวลาที่ลูกต้องกลับบ้าน ลูกต้องทิ้งร่างกายของลูก เมื่อลูกตาย โลกก็ตายไปกับลูก เพียงแต่คิดว่าตัวลูกเองเป็นดวงวิญญาณ และจดจำพ่อ ลูกต้องทิ้งร่างกายเก่าๆ นี้ โลกนี้ก็ยังเก่าด้วยเช่นกัน เมื่อลูกกำลังนั่งอยู่ในบ้านหลังเก่าและบ้านใหม่กำลังถูกสร้างขึ้นมา ลูกเข้าใจว่าบ้านใหม่กำลังถูกสร้างขึ้นมาเพื่อลูก สติปัญญาของลูกก็จะไปสู่บ้านใหม่ “จงทำสิ่งนี้ในบ้านนี้ ทำสิ่งนี้ที่นี่” ความผูกพันทั้งหมดถูกตัดขาดจากบ้านเก่า และสร้างความสัมพันธ์กับบ้านใหม่ นั่นเป็นประเด็นที่มีชีวิตจำกัด ส่วนประเด็นนี้เป็นของโลกที่ไม่มีชีวิตจำกัด ลูกต้องตัดความผูกพันยึดมั่นของลูกไปจากโลกเก่าและสร้างความสัมพันธ์กับโลกใหม่ ลูกรู้ว่าโลกเก่านี้จะถูกทำลาย โลกใหม่คือ สวรรค์ เราจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงส่งที่นั่น ลูกอยู่ในโยคะมากเพียงใด ลูกจะเข้าถึงความรู้อย่างมากตามนั้น แล้วจะอธิบายแก่ผู้อื่นได้ และปรอทความสุขของลูกก็จะสูงขึ้นตามนั้น นี่คือการสอบที่สำคัญอย่างยิ่ง เรากำลังได้รับมรดกแห่งสวรรค์ของเราเป็นเวลา 21 ชาตเกิด เป็นการดีใช่ไหมที่จะกลายเป็นผู้มั่งคั่ง? หากลูกมีอายุขัยที่ยาวนาน นั่นก็ดี ใช่ไหม? ถ้าลูกจดจำวงจรโลกและทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับตนเองแล้ว ลูกจะให้คุณประโยชน์ได้ตามนั้น หากลูกต้องการจะกลายเป็นราชา ลูกต้องสร้างปวงประชาของลูกด้วยเช่นกัน ดังนั้น หลายคนมาที่นิตยารการ พวกเขาทั้งหมดจะมาเป็นปวงประชาอย่างต่อเนื่อง เพราะความรู้ที่ไม่สูญสลายนี้จะไม่เคยถูกทำลาย สิ่งนี้เข้าไปอยู่ในสติปัญญาของลูกว่า ลูกจะต้องกลับมาบริสุทธิ์และกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ ถ้าลูกทำความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงในหมู่ปวงประชา มิฉะนั้นลูกจะกลายเป็นปวงประชาระดับล่าง ทุกสิ่งนั้นต่างลำดับกันไป อาณาจักรของรามกำลังได้รับการก่อตั้ง จากนั้นอาณาจักรของรวินจะถูกล้มล้าง ในยุคทอง จะมีเพียงเทพเท่านั้น บาบาได้อธิบายว่า: ด้วยการอยู่ในการจาริกแสวงบุญของการจดจำระลึกถึงลูกจะกลายเป็นนายของโลกที่สาโทประธาน ปวงประชาทั้งหมดและราชาทั้งหมดคือ นาย แม้แต่ปวงประชาก็พูดว่า: บาร์ตของเราสูงส่งที่สุด บาร์ตนั้นแท้จริงแล้วสูงส่งที่สุด นั่นไม่ได้เป็นเช่นนั้นในเวลานี้: อย่างแน่นอนที่เคยเป็นเช่นนั้น เป็นเวลาที่กลับมายากจน บาร์ตเก่าแก่เคยมั่งคั่งที่สุดเหนือทั้งหมด ลูกรู้ว่าเราชาวบาร์ตแท้จริงแล้วเป็นของสกุลเทพที่สูงส่งที่สุด ไม่มีใครอื่นสามารถเรียกได้ว่าเป็นเทพ ลูกสาวศึกษาสิ่งนี้และแล้วลูกต้องอธิบายแก่ผู้อื่น ลูกต้องอธิบายแก่นมนุษย์ ลูกมีรูปภาพด้วยที่ลูกสามารถแสดงให้กับผู้อื่นรู้ว่าพวกเขา (ลักษมีและนารายณ์) ได้ประกาศสิทธิในสถานภาพของพวกเขาอย่างไร ลูกสามารถแสดงให้พวกเขาเห็นทุกสิ่งในรายละเอียดที่ชัดเจนโดยการให้เวลาและวันที่ที่ลูกต้องแน่นอน พวกเขา กำลังประกาศสิทธิในสถานภาพของพวกเขาอีกครั้งหนึ่งจากชีพบบา ภาพลักษณ์ของพวกเขาคงอยู่ด้วยเช่นกัน ชีวา คือ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อพูดว่า: ด้วยพลังโยคะ ลูกได้รับมรดกของลูกเป็นเวลา 21 ชาตเกิด ด้วยบราห์มา ลูกสามารถกลายเป็นเทพของสุริยะวงศ์ ผู้เป็นนายแห่งดินแดนวิษณุ ชีพบบา กำลังให้มรดกนี้แก่ลูกโดยผ่านดาต้า (ผู้เป็นปู่) บราห์มา ดวงวิญญาณของผู้นี้ได้ยืนทุกสิ่งก่อนใคร ดวงวิญญาณคือ ผู้ที่เข้าถึงทุกสิ่ง นี่คือการประเด็นหลัก พวกเขาแสดงภาพลักษณ์ของชีวา ภาพลักษณ์นั้นคือ ภาพลักษณ์ของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา บราห์มา วิษณุ และชางก้าเป็นเทพของดินแดนที่ละเอียดอ่อน แน่แน่นอนว่าประชาบิดา บราห์มาต้องอยู่ที่นั่น มีบราห์มากุมารและกุมารี ลูกๆ ของประชาบิดา บราห์มามีจำนวนมาก แต่ลูกได้กลายเป็นลูกของประชาบิดา บราห์มา และยังคงเป็นบราห์มิดด้วย ลูกจะรับมรดกของลูกจากชีพบบาได้อย่างไร? นี่ไม่สามารถจะเป็นการสร้างทางร่างกายได้ “สิ่งสร้างที่เกิดจากปาก” ได้รับการจดจำ ลูกพูดว่าลูกคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของประชาบิดา บราห์มา พวกเขาเป็นสาวกของกูรู ที่นั่น ลูกเรียกผู้เดียวนั้นว่า พ่อ ครูและสัทกูรู ลูกไม่ได้เรียกผู้หนึ่งว่าเป็นเช่นนั้น มีชีพบบา ผู้ที่ไม่มีตัวตน ท่านคือ มหาสมุทรแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน ท่านให้ความรู้ของตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของโลกแก่ลูก ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนนั้นยังเป็นผู้เดียวด้วยเช่นกัน และท่านให้ความรู้แก่ลูกโดยผ่านผู้ที่มีความรู้ที่นั่น ดวงวิญญาณคือ ผู้ที่พูด ดวงวิญญาณพูดว่า: อย่าได้เป็นเหตุที่ทำให้ร่างกายของฉันทเกิดความสุข เมื่อดวงวิญญาณกลับมาไม่มีความสุข พวกเขาได้รับคำอธิบาย การทำลายล้างอยู่เบื้องหน้าเท่านั้น และพ่อเหนือโลกได้มาในเวลาสุดท้ายที่จะพาทุกคนกลับบ้าน ทุกสิ่งที่จะอยู่นั้นจะถูกทำลาย สิ่งนี้เรียกว่าดินแดนแห่งความตาย สวรรค์คงอยู่ที่นั่นบนพื้นโลกนี้ วัดติวาลาได้ถูกสร้างขึ้น บนพื้นดิน พวกเขาแสดงการทำทาสีและสวรรค์ก็ถูกแสดงไว้ข้างบนเหนือพวกเขา พวกเขาจะแสดงสิ่งนั้นไว้ที่อื่นใดเล่า? พวกเขาได้แสดงภาพลักษณ์ของเหล่าเทพไว้ข้างบน พวกเขาคงอยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน ลูกจำเป็นต้องอธิบายด้วยยุทธวิธี ลูกควรไปที่วัดและอธิบายแก่พวกเขาว่า: สิ่งนี้คือ อนุสรณ์ของชีพบบาผู้ที่กำลังสอนเรา แท้จริงแล้ว ชีวาเป็นเพียงจุด แต่จุดจะได้รับการกราบไหว้บูชาได้อย่างไร? จะมีการถวายดอกไม้ให้กับสิ่งนั้นได้อย่างไร? เหตุนี้เอง พวกเขาจึงได้ให้ภาพลักษณ์ที่ใหญ่โตแก่ท่าน แต่ท่านไม่ได้ใหญ่โตเช่นนั้น! มีการจดจำว่าดวงดาวที่น่าอัศจรรย์เปล่งประกายตรงกลางหน้าผาก นั่นเป็นสิ่งละเอียดอ่อนที่สุด เป็นเพียงจุด ถ้านั้นเคยเป็นบางสิ่งที่ใหญ่แล้ว นักวิทยาศาสตร์จะสามารถจับสิ่งนั้นไว้ได้อย่างรวดเร็ว ท่านไม่ได้เป็นแสงสว่างจ้าเช่นพระอาทิตย์พันดวง ไม่มีสิ่งใดเป็นเช่นนั้น! ผู้ทำบัตติบางคน ผู้ที่มายังที่นี่พูดว่า: เราได้เห็นเพียงใบหน้านั้นเท่านั้น บาบาอธิบายว่า พวกเขาไม่ได้รับคำแนะนำที่สมบูรณ์ของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด โศคของพวกเขาไม่ได้ถูกเปิด จนกว่าจะรู้จักพ่อ พวกเขาจะไม่รู้จักดวงวิญญาณว่าเป็นจุดและชีพบบาก็เป็นจุดด้วยเช่นกัน และพวกเขายังต้องจดจำท่านด้วย เมื่อพวกเขาเข้าใจสิ่งนี้ และจดจำท่านเท่านั้นที่บาปของพวกเขาจะถูก

ขจัดออกไปได้ อย่างไรก็ตาม เมื่อพวกเขาพูดว่า “ฉันเห็นท่าน ฉันเห็นท่านเป็นเช่นนี้” ฯลฯ นั้นเรียกได้ว่าเป็นอุปสรรคของมายาเวลานี้ลูกมีความสุขว่าลูกได้พบพ่อแล้ว พ่อพูดว่า: เมื่อพวกเขาได้นิมิตของกฤษณะ พวกเขาที่ร้ายรำด้วยความสุขเป็นอย่างมาก แต่ไม่มีใครได้รับการหลุดพ้นฯ ด้วยสิ่งนั้น พวกเขาได้รับนิมิตโดยบังเอิญ ถ้าลูกไม่ศึกษาอย่างดี ลูกจะเข้าไปสู่ปวงประชา ผู้จะได้รับคุณประโยชน์โดยผ่านนิมิต ผู้คนในหนทางของบัคติมีนิมิตเมื่อพวกเขาทำความเพียรพยายามอย่างมาก ที่นี้ พวกเขามีนิมิตด้วยการทำความเพียรพยายามเพียงเล็กน้อย แต่ไม่มีคุณประโยชน์ใดเลยในสิ่งนั้น พวกเขาไปและกลายเป็นปวงประชารรรมดาในดินแดนของกฤษณะ เวลานี้ ลูกๆ เข้าใจว่าชีพบาบา คือ ผู้ที่ให้ความรู้แก่ลูก คำสั่งของพ่อก็คือ: อย่างแน่นอนให้กลับมาบริสุทธิ์ อย่างไรก็ตาม บางคนก็ไม่สามารถที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์ได้ บางครั้ง แม้แต่ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ก็แอบมาที่นี้ พวกเขาเพียงแค่สร้างความเสียหายให้แก่ตนเองเท่านั้น พวกเขาหลอกลวงตนเอง ไม่มีเรื่องของการหลอกลวงพ่อเลย ลูกกำลังได้รับความมั่งคั่งด้วยการหลอกลวงพ่อหรือ? สถานภาพของลูกจะเป็นอะไร หากลูกไม่ทำตามศรัทธาของชีพบาบาอย่างถูกต้องแม่นยำ? นั่นเป็นที่เข้าใจได้ว่าสิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในโชคของลูก ถ้าลูกไม่ศึกษาเล่าเรียนแต่ยังเฝ้าแต่สร้างความทุกข์แก่ผู้อื่นแล้ว ลูกจะต้องได้รับการลงโทษอย่างมาก ต่อมาสถานภาพของลูกจะถูกทำลาย อย่าทำสิ่งใดที่ผิดกฎ! พ่ออธิบายว่า กิจกรรมของลูกนั้นไม่ดี พ่อแสดงให้เห็นถึงวิธีที่จะหารายได้ แต่แล้วลูกก็ทำตามสิ่งนั้นหรือ หรือว่านั่นไม่ใช่โชคของลูก! หลังจากได้รับประสบการณ์จากการถูกลงโทษแล้ว ทุกคนต้องกลับไปสู่ดินแดนของความสงบ สถานภาพจะถูกทำลายและลูกจะไม่ได้รับสิ่งใด ผู้คนจำนวนมากมาที่นี้ แต่เป็นเรื่องของการประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่อ ลูกพูดว่า: บาบ่า ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของสุริยวงค์แห่งสวรรค์ นี่คือ ราชาโยคะ นักเรียนได้รับทุนการศึกษา ผู้ที่ผ่านก็ได้รับทุนการศึกษา ลูกประกาศนี้ถูกสร้างขึ้นจากผู้ที่ได้รับทุนการศึกษา บางคนสอบผ่านมากเพียงใด เขาจะได้รับทุนการศึกษามากตามนั้น ลูกประกาศนี้ถูกสร้างขึ้นมา จำนวนของผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในทุนการศึกษาก็เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ จนกระทั่งพวกเขามีจำนวนนับพัน และสถานภาพที่สูงศักดิ์ก็คือ ทุนการศึกษา ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีไม่สามารถอยู่อย่างแผ่ตัวได้ คนใหม่มากมายก้าวหน้ากว่าคนเก่า ลูกสาวมากมายมาและพูดว่า พวกเราชอบการศึกษานี้อย่างมาก และพวกเราสัญญาว่า หลังจากที่เราได้จบการศึกษาทางโลกของเรา พวกเราจะคร่ำเคร่งอยู่กับการศึกษานี้ และจะทำให้ชีวิตเป็นเช่นเพชร พวกเราพูดว่า: เราจะหารายได้ที่แท้จริงของเรา และประกาศสิทธิ์ในมรดกของเราเป็นเวลา 21 ชชาติเกิด พวกเรามีความสุขอย่างมาก! พวกเราเข้าใจว่าถ้าพวกเขาไม่ได้ประกาศสิทธิ์ในมรดกนี้ในเวลา นี้ พวกเราไม่สามารถได้รับสิ่งนี้อีก พวกเรามีความสนใจในการศึกษา แต่บางคนไม่สนใจที่จะเข้าใจสิ่งใดแม้เพียงเล็กน้อย แม้แต่คนเก่าก็ไม่มี ความสนใจสิ่งใดมากเหมือนกับคนใหม่ นี่เป็นความมหัศจรรย์ นั่นเป็นไปตามละคร สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในโชคของพวกเรา แล้วพระเจ้าจะทำอะไรได้เล่า? ครูจะเฝ้าแต่สอนลูกต่อไป อัจจะถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. การซ่อนความอ่อนแอของลูกคือ การหลอกลวงตนเอง ดังนั้น อย่าได้หลอกลวงตนเอง
2. เพื่อให้โชคของลูกสูงส่ง อย่าทำสิ่งใดที่ต่อต้านกฎ จงใส่ใจต่อการศึกษา ทำงานรับใช้เพื่อทำให้ผู้อื่นเป็นเหมือนตัวลูกเอง

พร: ขอให้ลูกเป็นหงส์ศักดิ์สิทธิ์ ผู้ที่อยู่อย่างมั่นคงในรูปที่บริสุทธิ์อย่างสม่ำเสมอ และเก็บไข่มุกของคุณธรรม
รูปแบบของลูกๆ ผู้เป็นหงส์ศักดิ์สิทธิ์คือ ความบริสุทธิ์ และงานของลูกคือ เก็บไข่มุกของคุณธรรมอย่างสม่ำเสมอ อย่าปล่อยให้สติปัญญาของลูกรับหินของข้อบกพร่อง อย่างไรก็ตาม เพื่อเติมเต็มงานนี้ จงจดจำคำสั่งเดียวอยู่เสมอ นั่นคือ ไม่คิดถึงสิ่งไม่ดี ไม่ฟังสิ่งที่ไม่ดี ไม่มองสิ่งที่ไม่ดี และไม่พูดสิ่งที่ไม่ดี ผู้ที่เก็บคำสั่งนี้ไว้ในสำนึกของพวกเขาย่างสม่ำเสมอจะอยู่บนฝั่งของมหาสมุทรเสมอ สถานที่สำหรับหงส์คือ มหาสมุทร

คติพจน์: การคงอยู่ในรูปของเทวดานางฟ้าขณะเดินและเคลื่อนไหวไปคือ ของขวัญที่พ่อประทานมาต้องการ

*** โอม ชานติ ***